

Διάλεξη 3: Δείκτες και Πίνακες

Στην ενότητα αυτή θα μελετηθούν τα εξής επιμέρους θέματα:

Αριθμητική Δεικτών

Δείκτες και Πίνακες

Παραδείγματα

Διδάσκων: Δημήτρης Ζεϊναλιπούρ

Δείκτες (pointers) και διευθύνσεις

- **Δείκτης** είναι μια μεταβλητή που περιέχει τη διεύθυνση μιας άλλης μεταβλητής.
- Δείκτες χρησιμοποιούνται στη C γιατί
 - Μερικές φορές είναι ο μόνος τρόπος για τη διατύπωση κάποιου υπολογισμού.
 - Συνήθως οδηγούν σε πιο περιεκτικό και αποτελεσματικό κώδικα.
- Η μνήμη είναι οργανωμένη ως μια σειρά κελιών, με διαδοχική αρίθμηση, ή διευθύνσεις, που μπορούν να χρησιμοποιηθούν ένα-ένα ή σε συνεχείς ομάδες.
 - 1 κελί τους ενός byte => π.χ., char,
 - 2 κελιά τους ενός byte => π.χ., short,
 - 4 κελιά του ενός byte => π.χ., int.
- Δείκτης είναι μια ομάδα κελιών 4 (x86) ή 8 (x64) που μπορούν να κρατήσουν μια διεύθυνση.

Βασικοί Τύποι Δεδομένων C

Περίληψη (για x86)

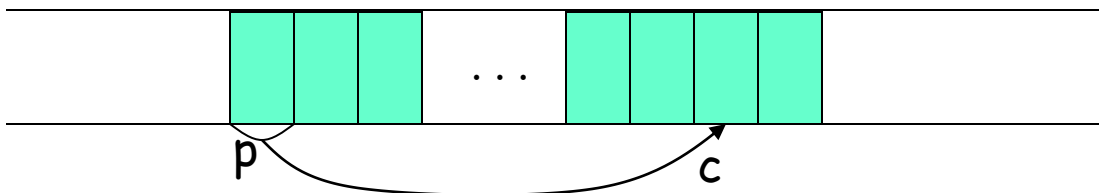

<u>Τύπος</u>	<u>Μέγεθος</u>	<u>Πεδίο Τιμών</u>	<u>Μοναδικές</u>
char,	1byte	'a'..'z' 'A'..'Z' '0'..'9'	2^8 ή 256
int,	4 bytes	$-2^{31}..2^{31}-1$	2^{32}
float,	4 bytes	$10^{-37}..10^{38}$	2^{32}
double	8 bytes	$10^{-307}..10^{308}$	2^{64}
δείκτης	4 bytes	διευθύνσεις ($0..2^{32}-1$)	2^{32}

Δείκτες και διευθύνσεις (συν.)

- Έστω c ένας `int` και p ένας δείκτη προς τον c . Στο επίπεδο της μνήμης, γραφικά, αυτό σημαίνει:

- **Τελεστής διεύθυνσης: $\&$ (η διεύθυνση του αντικειμένου)**
 - Δίνει τη διεύθυνση ενός αντικειμένου. π.χ. $\&c$ αποδίδει τη διεύθυνση του c .
 - $p = \&c$: έχει ως αποτέλεσμα ανάθεση στο δείκτη p τη διεύθυνση του c .
- **Τελεστής Έμμεσης Αναφοράς: $*$ (το περιεχόμενο του δείκτη)**
 - Όταν εφαρμόζεται σε δείκτη προσπελάζει το αντικείμενο που δείχνει ο δείκτης.
 - Το $*p$, έχει τιμή την τιμή του c .

Δείκτες και διευθύνσεις (συν.)

- Δήλωση δείκτη:

τύπος *όνομα_μεταβλητής

π.χ.

```
int *p;
```

```
int foo(char *);
```

- Επομένως ένας δείκτης δείχνει σε αντικείμενα κάποιου συγκεκριμένου τύπου δεδομένων. (εξαιρέση: δείκτης σε void)
- Προσοχή στη χρήση του * !!
 - a*b; (Τελεστής γινομένου)
 - int *p; (Δήλωση Δείκτη)
 - x = *p + 1; (Τελεστής Έμμεσης Αναφοράς)

Παράδειγμα με δείκτες


```
int    x = 1,    y = 2,    z[10];
int    *ip,    *iq;

ip     = &x;           /* ο ip δείχνει τώρα την x */
*ip    = *ip + 1;      /* η μεταβλητή που δείχει ο ip
                       (η x) αυξάνεται κατά 1 */
y      = *ip + 3;      /* η y παίρνει την τιμή 5 */
*ip    = 0;           /* η x παίρνει την τιμή 0 */
ip     = &z[6];        /* ο ip δείχνει τώρα το z[6] */
iq     = ip;          /* ο iq δείχνει εκεί που
                       δείχνει και ο ip */
```

Δείκτες και ορίσματα συναρτήσεων

- Ξέρουμε ότι αν καλέσουμε μια συνάρτηση με κάποιες παραμέτρους (δια τιμής) τότε αυτές οι τιμές δεν αλλάζουν (Εξάιρεση: πίνακες οι οποίοι περνάνε δια-αναφοράς).
- **Παράδειγμα:** Να γράψετε μια συνάρτηση η οποία να έχει σαν αποτέλεσμα την εναλλαγή δύο στοιχείων.

```
void swap1(int x, int y) {  
    int temp;  
  
    temp = x;  
    x     = y;  
    y     = temp;  
}
```

Λάθος!
Καλώντας την
συνάρτηση ως
swap1(a,b) δεν θα έχει
καμιά επίδραση στις
τιμές των a και b.

Παράδειγμα

```
void swap(int *px, int *py) {  
    int temp;  
  
    temp = *px;  
    *px = *py;  
    *py = temp;  
}
```

Σωστό!

- Η κλήση `swap(&a, &b)` θα έχει το επιθυμητό αποτέλεσμα:
 - Αφού ο τελεστής `&` δίνει τη διεύθυνση μιας μεταβλητής, οι `&a` και `&b` είναι δείκτες προς τις μεταβλητές `a` και `b`.
 - Οι παραμέτροι της `swap` δηλώνονται ως δείκτες και η προσπέλαση και ανταλλαγή των τιμών των `a` και `b` γίνονται μέσω των δεικτών αυτών.

Δείκτες και Πίνακες

- Στην C υπάρχει ισχυρός δεσμός ανάμεσα στους **δείκτες** και στους **πίνακες**. Οποιαδήποτε πράξη μπορεί να γίνει με **δείκτες πινάκων** (πχ $a[i]$) μπορεί να γίνει και με **δείκτες διευθύνσεων** $*ra$.
- Έστω πίνακας $\text{int } a[10]$. Η δήλωση αυτή ορίζει ένα μπλοκ 10 διαδοχικών αντικειμένων με ονόματα $a[0], a[1], \dots, a[9]$.
- Αν

```
int *ra;
```

 τότε η ανάθεση

```
ra = &a[0];
```

 κάνει τον ra να δείχνει το μηδενικό στοιχείο του πίνακα.
- **Αριθμητική Δεικτών** : Αν ο ra είναι δείκτης σε κάποια θέση του πίνακα, τότε οι $ra \pm i, ra++, ra--$ είναι επίσης δείκτες
 - $ra + 1, ra++$ δείκτης στο επόμενο στοιχείο του πίνακα από αυτό που δείχνει ο ra .
 - $ra + i, (ra - i)$ δείκτης στο σημείο του πίνακα που βρίσκεται i θέσεις μετά (πριν) από αυτό που δείχνει ο ra .

Δείκτες και Πίνακες (συν.)

- Έτσι, αν $pa = \&a[0]$, τότε για παράδειγμα,
 - $pa + 2$ δείχνει στη τρίτη θέση του πίνακα, δηλ. στο $a[2]$.
 - $*(pa + 2)$ έχει τιμή την τιμή της 3ης θέσης του πίνακα, δηλ. το $a[2]$.
- Έξ'ορισμού, η τιμή μιας μεταβλητής τύπου πίνακα ($\text{int } a[]$) είναι η διεύθυνση του μηδενικού στοιχείου του πίνακα.
- Επομένως αντί $pa = \&a[0]$ μπορούμε να γράψουμε $pa = a$.
- Τότε οι pa και a έχουν τις ίδιες τιμές και μπορούν να χρησιμοποιούνται η μια στη θέση της άλλης:
 - Το $a[i]$ είναι ταυτόσημο με τα $*(pa + i)$ ή $*(a + i)$ ή $pa[i]$.
 - Το $\&a[i]$ είναι ταυτόσημο με τα $a+i$, $pa+i$.

Δείκτες και Πίνακες (συν.)

- Προσοχή: ο δείκτης είναι μεταβλητή και έτσι $pa = a$ και $pa++$ είναι **έγκυρες εκφράσεις**. Το όνομα ενός πίνακα όμως **δεν είναι μεταβλητή**, επομένως κατασκευές όπως $a = pa$ και $a++$ δεν είναι έγκυρες!
- Ποιες από τις πιο κάτω εντολές είναι έγκυρες;

```
int t[10] = {}, i = 5, *p;  
p      = t;  
p[2]  = 3;  
++p;  
*p    = 14;  
*(t+i) = 33;  
++t;           => compile error
```

value	0	14	3	0	0	33	0	0	0	0
index	t[0]	t[1]	t[2]	t[3]	t[4]	t[5]	t[6]	t[7]	t[8]	t[9]

Παράδειγμα - strcpy

- Ζητούμενο: να γράψετε συνάρτηση που αντιγράφει ένα αλφαριθμητικό *t* στο αλφαριθμητικό *s*.
- Γιατί δεν είναι αρκετό να γράψουμε `s=t` ;;;
- Εκδοχή με πίνακες:

```
void strcpy (char *s, char *t) {  
    int i;  
  
    i=0;  
    while ((s[i] = t[i]) != '\0')  
        i++;  
}
```


Παράδειγμα - strcpy

- Εκδοχή με δείκτες:

```
void strcpy1 (char *s, char *t)
{
    while ((*s = *t) != '\0') {
        s++;
        t++;
    }
}
```


Παράδειγμα 2 - strcmp

- Ζητούμενο: γράψετε συνάρτηση που συγκρίνει τα αλφαριθμητικά $s1$ και $s2$ και επιστρέφει «1» αν το $s1$ μεγαλύτερο λεξικογραφικά, "0" αν είναι ίσα και «-1» αν $s2$ μεγαλύτερο λεξικογραφικά

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
s1	C	U	T	\0	?	?	?	?	?	?
>										
s2	C	A	T	\0	?	?	?	?	?	?

Επιστρέφει 1

Παράδειγμα 2 - strcmp

- **A) Έκδοχή με πίνακες* (P.J. Plauger, Standard C Library):**

```
int mystrcmp(const char *s1, const char *s2) {
    int i;

    for(i=0; s1[i] == s2[i]; i++)
        if(s1[i] == 0) // i.e., NULL
            return 0;

    return (s1[i] < s2[i]) ? -1 : 1;
}
```

Δεν επιτρέπει την αλλαγή του s1 ή s2

- Σημειώστε ότι επιστρέφεται «0» όταν η μια συμβολοσειρά είναι υπο-ακολουθία της άλλης

Παράδειγμα 2 - strcmp

- Β) Εκδοχή με δείκτες

```
int mystrcmp(const char *s1, const char *s2) {  
    for(; *s1 == *s2; ++s1, ++s2)  
        if(*s1 == 0)  
            return 0;  
  
    return (*s1 < *s2) ? -1 : 1;  
}
```

Δεν επιτρέπει την αλλαγή του s1 ή s2